

Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Foss: Den ærede Finansminister sagde, at jeg maatte jo vide, at mine Bemærkninger var overflødige, da Sagen i Virkeligheden var afgjort. Ja, men Sagen var i Virkeligheden allerede afgjort, da Lovforslagene forrige Gang var til første Behandling her. (*Afbrydelse:* Erstatningen til Tobaksarbejderne stod slet ikke deri!). Det er rigtigt, og det skal jeg komme tilbage til, men det var den almindelige Situation, det konservative Folkeparti stod overfor, da disse Lovforslag blev fremsat, at de var vedtagne. . . . (*Afbrydelse:*) . . . , at det var nødvendigt, at man vedtog dem; man behøvede ikke en Gang et Kvarter til at sætte sig ind i dem! Jeg havde ikke en Gang det Kvarter, ellers kunde jeg jo have for søgt mig. Den højtærede Finansminister har i Dag anvendt 3 Kvarter paa at forklare de Ændringer, som er foretagne i disse Lovforslag, hvorledes skulde vi da saa paa et Kvarter kunne sætte os ind i Hovedforslagene? Det forstaar jeg ikke. Men, som den højtærede Finansminister bemærkede, har dette Forslag i det mindste ikke foreligget den Gang. Det foreligger, saa vidt mig bekendt, for første Gang her. . . . (*Ivar Berendsen:* Nej, det findes baade i Folketingets Betænkning og i Folketingets Vedtagelse ved tredje Behandling). Meget vel, saa kommer vi tilbage til den Situation, som var givet for det konservative Folkeparti, at vi ikke var i Stand til at deltage i Behandlingen i forrige Samling. (*Finansministeren [Brandes]:* Det konservative Partis Medlem af Udvalget kendte det da). Ja, Hr. Minister, men jeg fremhævede den Gang her i selve Tinget, at Betænkningen først var kommet os i Hænde om Formiddagen, og at der ikke havde været et Kvarter. (*Finansministeren [Brandes]:* Jeg sagde, at det paagældende Medlem af Folketingets Udvalg kendte Forslagene). Ja, det er meget muligt, men jeg kan ikke læse den Betænkning, som først bliver trykt og udleveret om Formiddagen, paa et tidligere Tidspunkt. Jeg tror nu heller ikke, det er heldigt, hvis det skal være Praksis i Rigsdagen i Fremtiden, at man overhovedet ikke behøver at læse Betænkningerne, for man kan i Forvejen forvise sig om deres Indhold hos Udvalgets Medlemmer; saa kommer vi ganske vist til en hurtig Behandling af Lovforslagene. (*Modsigelse:*).

Formanden: Ærede Medlemmer maa forholde sig rolige.

Sporon-Fiedler: Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) kom løseligt ind paa Spørgsmaalet om Ejendomsskylden og vor Stilling dertil. Men jeg vil dog tillade mig at knytte nogle faa Bemærkninger dertil for at udtale min Glæde over de Udtalelser, der atter lød fra det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), men tillige stor Beklagelse af, at den sikkert store Indfyldelse, det ærede Medlem har indenfor sit Parti, ikke har været stor nok til, at Partiet i Landstinget kom til at stille sig anderledes, end det har gjort. Nu faar vi dette Lovforslag vedtaget ved Venstres Medhjælp, hvad vi i høj Grad beklager, og vi fralægger os ethvert Medansvar derfor. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at fast Ejendom egner sig saa dårligt, som tænkes kan, som Basis for en midlertidig Beskatning. Denne Skatteforøgelse er absolut i Strid med, hvad der har været den ledende Tanke i dette høje Ting saavel som i det andet: at man skal lægge Byrden paa de Skuldre, der kan bære den, og tage Skatten, hvor Skatteevnen er. Ejendomsskylden har intet med dette at gøre. Der kan være en Mand, som ejer en mindre Ejendom kvit og frit, og der kan være en anden, som har en større Ejendom prioritret op til Skorstenen. Vi har her et eklatant Eksempel paa, at man vil beskatte Gæld, og det skulde vi meget forvare os imod i dette Øjeblik. Det er blevet sagt, at Modstanden mod Ejendomsskylden og den forøgede Beskatning skyldes agrariske Hensyn. Ingenlunde. Det stiller sig netop meget grellere i Øjeblikket i Byerne, idet man ved snærende Indgreb har umuliggjort det for Ejere af Huse at skaffe Balance, snærende Indgreb i Ejendomsretten, som for øvrigt paa mange Omraader kan være berettiget; men man skal ikke yderligere tilspidse Situationen ved at lægge forøget Skat paa By-Ejendomme. For Landbrugets Vedkommende er Tidspunktet det slettest muligt valgte. Vi har tidligere Gang paa Gang modsat os en forøget Ejendomsskyld, og i Øjeblikket turde man imødesee den Situation, at Landbruget, ikke mindst det mindre Landbrug, kan komme til at staa overfor en Krisetilstand, grundet paa Statsforanstaltninger. Jeg finder oprigtig talt, at har der været Anledning tidligere til at modsætte sig dette Lovforslag, er der meget større Anledning til det nu. Vi vil vedvarende være konsekvente og stemme imod, selv om det